

Góp Mút Bàn Tay

Tác Giả: B&#o Trần

Thứ Bảy, 04 Tháng 7 Năm 2009 22:31

Tác giả tên thật Lý Tuyết Mai, dân Pomona, CA. Vì c làm: Nhân Viên B& Xã H& i.

Tìm tôi nhé thốt l& i khi Đôn ch& y s& m s& p t& trên l& u xu& ng báo:

- VOICE* nh& n con đi làm r& i.

Tôi ngao ngán nhìn khuôn m& t hí h& ng c& a con, coi b& nó còn vui h& n là lúc báo tin v& i tôi chi& u hôm qua sau khi đi ph& ng v& n v& :

- Hãng ORU & Fontana đã offer con 28 ngàn m& t năm. Ng& i ta nói con có th& đi làm ngay n& u mu& n.

Tôi cũng đã vui m& ng h& i con:

- V& y thì ch& ng nào con đi làm?

Đôn l& c đ& u:

- Nh& ng mà con nói v& i h& là con đang ch& m& t cái offer khác t& Washington DC, s& đ& n vào ngày mai, đi làm thi& n nguy& n. N& u DC không nh& n con thì con m& i đi làm & Fontana.

Và hôm nay, cái offer c& a Washington DC đã đ& n. Đôn v& a nhún nh& y v& a h& i:

- Hi& n nay VOICE đang có ch& ng trình giúp ng& i t& n& n & Phi và & Cam B& t. Má có m& t

Góp Mút Bàn Tay

Tác Giả: B&#o Trần

Thứ Bảy, 04 Tháng 7 Năm 2009 22:31

trong hai cái ch&#n l&#a, Cambodia hay Philippines. Má mu&#n con đi làm &# ch&# nào?

Tôi nhìn con ng&#p ng&#ng:

- Má mu&#n con đi làm &# Fontana...

Đôn nheo m&#t nhìn tôi:

- You are cute, but Fontana was not one of the choices.

Đôn ôm vai tôi:

- Con bi&#t má mu&#n ch&# nào r&#i, nên con đã ch&#n đi Philippines. Má s&# yên tâm h&#n vì có gia đình ông bà Laws &# Manila. Má s&# g&#i đi&#n tho&#i cho Mrs. Laws... m&#i ngày đ&# nh&# coi ch&#ng con, ph&#i không? Bây gi&# con cho má l&#a cái ngày con đi Phi đó, th&# b&#y hay ch&# nh&#t... tu&#n sau.

Tôi th&#ng th&#t kêu lên:

- Tu&#n sau à! Sao g&#p v&#y?

R&#i tôi m&#c c&#:

- G&#n T&#t mà, ch&#m ch&#m chút h&#ng đi có đ&#c không con?

Góp Mút Bàn Tay

Tác Giả: B&#o Trần

Thứ Bảy, 04 Tháng 7 Năm 2009 22:31

Đơn l&#c đ&#u:

- Không đ&#c, b&#i vì contract c&#a t&#i con là sáu tháng, mà đ&#u tháng tám thì m&#y đ&#a con đ&#u ph&#i tr&# v&# M&# đ&# đi h&#c l&#i, nên con ph&#i đi g&#p đó. Hai b&#n cùng làm chung project v&#i con đã đi qua đó tu&#n tr&#c r&#i. Con tính nh&# th&# này nh&#, theo m&#i năm thì mừng m&#t T&#t mình đi l&# chùa v&#i bà n&#i, bà ngo&#i, mừng hai thì má cúng &# nhà, nên con nói v&#i program director là con có th&# lên máy bay sáng ngày mừng ba T&#t.

Tôi bu&#n r&#u nhìn Đơn. Nó đã tính h&#t r&#i thì còn cái gì cho tôi ch&#n l&#a n&#a?! Th&#ng con này c&#a tôi gi&#ng b&# nó t&# hình dáng cho t&#i tính tình, và gi&#ng nh&#t là cái tính hay đi "vác gà voi". B&#i vì b&# con nó bi&#t là cho dù tôi có cảm r&#m đ&#n m&#y đi n&#a, thì sau đó tôi cũng là ng&#&#i hân hoan khi&#ng ph&#... cái gà voi.

Th&#o nào mà kho&#ng g&#n hai tháng tr&#c, sau b&#a c&#m t&#i, Đơn đã "vô tình" h&#i tôi:

- T&#m hình ch&#p hôm mà con đi b&# gây qu&# giúp xây Làng T&# N&#n năm 1996 &# Philippines đâu r&#i má?

Tôi l&#c album, tìm t&#m hình c&#a hai anh em Quân và Đơn ch&#p &# Mile Square Park, trong ngày đi b&# gây qu&# giúp thuy&#n nhân, đ&#a cho con coi. T&#m hình ch&#p Đơn m&#c cái T-shirt "Walk For Refugees" r&#ng thùng thình, c&#&#i tít m&#t đ&#a hai ngón tay qua sau đ&#u Quân làm s&#ng ch&#c anh, trong lúc Quân đang nhăn nhó vì ph&#i d&#y s&#m đ&# đi b&#, c&# hai vi&#c mà Quân đ&#u không thích, nh&#ng vì "good cause" nên Quân đã ph&#i ch&#u khó th&#c d&#y đ&# theo b&# m&# v&#i em đi làm vi&#c thi&#n. Đơn c&#&#i, b&#o:

- Con nhìn "d&# th&#&#ng" quá há? Má cho con c&#t t&#m hình này ghen.

R&#i Đơn ng&#p ng&#ng h&#i:

- Má có bi&#t t&# ch&#c thi&#n nguy&#n VOICE không? T&# ch&#c này đang giúp cho 161 ng&#&#i t&# n&#n

Góp Mút Bàn Tay

Tác Giả: Bôo Trần

Thứ Bảy, 04 Tháng 7 Năm 2009 22:31

còn sót lại ở bên Philippines qua Canada đó. Công việc này tốn nhiều tiền lắm. Ngoài ra, người ta còn cần người tình nguyện sang làm việc ở văn phòng VOICE bên Manila để giúp hoàn tất hồ sơ nhập cảnh cho người ngaoi đi tị nạn.

Từ nhiều tháng trước, tôi đã có nghe nói đến chương trình đưa người Tị Bị Tị Do của một liên hội người Việt ở Canada. Sau nhiều năm tháng dài chờ đợi, hội đoàn người Việt ở bên đó đã thành công trong việc thuyết phục chính phủ Canada cho phép nhập người Việt tị nạn còn sống sót ở Philippines (những người không được quốc gia nào chấp nhận, nên đã cố gắng làm việc ở vùng đất xa xôi, những người cùng rơi vào thân phận của những di dân không được hòa nhập thực hóa, nên không có việc làm chính thức, không có tương lai), nhập cảnh vào miền lá phong giá lạnh theo một chương trình Nhân Đạo và Bác Ái được biết của chính phủ nước này.

Tôi cũng đã nghe nói là chương trình Tị Bị Tị Do này cần rất nhiều tiền, vì chi phí bỏ ra cho từng người gia đình không phải là một con số nhỏ, nên nhiều hội đoàn người Việt đã tìm cách gây quỹ hay kêu gọi sự đóng góp của đồng bào khắp tất cả miền. Mùa hè năm ngoái, tôi và Thảo, cùng Hội Thân Hữu ĐL của chúng tôi cũng đã gọi tiền đến chùa Hoa Nghiêm ở Vancouver theo lời kêu gọi của thầy Thích Nguyên Thảo, để thầy có thêm chút phụng dưỡng tiền giúp đỡ người tị nạn. Tôi bỏ ra vài Đơn:

- Bỏ má với hội thân hữu của mình cũng có gọi tiền đi giúp đỡ mấy người này. Không nhiều, nhưng mình cũng góp được một chút để nh trong cái ý nghĩa "lá lành đùm lá rách".

Đơn làc như:

- Những mà mình còn làm được những điều khác hơn là... chờ gọi tiền đi chờ má.

Và tháng con của tôi đã âm thầm gọi tiền đi Washington DC để xin đi làm thiện nguyện ở Philippines.

Tôi nhìn lướt qua cái offer của giám đốc chương trình VOICE và gọi bằng điện thoại cho Đơn. Theo offer này thì chương trình VOICE sẽ lo cho Đơn tiền máy bay đi và, tiền ăn uống, và còn

cho thêm \$150 mỗi tháng tiền tiêu vặt.

Đúng ra thì tôi cũng không tiếc cái việc làm ở Fontana lắm, vì công việc này chỉ là tạm thời mà thôi. Đơn chỉ có thể đi làm toàn thời gian khoảng năm bảy tháng gì đó vì đầu tháng tám là nó đã phải lo sắp sòng trên rồi rồi rồi học tiếp, nhưng ít ra thì Đơn cũng có được ra được vào để nó khỏi phải xài ké cái thẻ tín dụng American Express của tôi. Hơn nữa, đi làm gần nhà, Đơn sẽ không phải ra ngoài về mặt mình, như nó đã từng về mặt mình trong năm năm dài khi đi học ở UC San Diego, và tôi sẽ có cơ hội nhìn thấy con mỗi ngày... trong năm bảy tháng, trước khi nó đi thu xếp sách vở, quôn áo ra đi qua Vanderbilt học tiếp. Cho dù đã quen dần rồi với những ngày tháng vắng xa con, nhưng tôi vẫn ước mơ có những ngày về chung, con cái thoải mái xuyên ngang ăn cơm vui vẻ với nhau ở dưới mái nhà. Lần này, không như Đơn đi xa nhà mà là tôi còn đi đến mặt xấp mà tôi nghe là có nhiều cuộc tranh chấp, báo được, thì báo tôi không lo làm sao được.

Sáng mừng ba Tết, đưa Đơn ra phi trường và rồi tôi nghe khóc mùi mẩn. Tôi tiếc cho cái sắp mừng của tôi, sao mà nó hiếm hoi đến thế này, sắp về già mà cũng mừng được con. Gia tài có hai đứa con mà cả hai đứa đều có thân cớ... thiên di, nên đứa con nào của tôi cũng thích vùng vằng không nể cho phải chí tang bưng họ. Tôi cũng ghét cái phi trường Los Angeles khôn. Tôi không biết là tôi có duyên gì với cái phi trường này không mà mỗi năm tôi đều phải nhìn thấy nó... mấy lần. Cuối mùa Xuân nào cũng vậy, tôi vẫn ước mơ một ngày, ước mơ một dài rồi phi trường sau khi đưa Quân ra máy bay lên đường trở về nhiệm sở, về mặt tôi cách xa tôi hơn nửa quờ đưa cớ. Bây giờ, tôi lại sắp từ đưa Đơn lên đường đi đến một phần xa rồi, một người cũng cách tôi đến nửa quờ đưa cớ.

Tôi mở computer, và khóc, tôi và tôi thân với tôi những xúc động trong lòng mình. Và nghĩ đến con tôi và nghĩ đến ngày viết:

*Lần đầu nhìn con xếp hàng trang
Còn môi, gần một chút tràn
Con đi tôi thấy màu hy vọng
Mà dám nào buông tôi... thôi than*

Viết xong bài thơ, tôi gửi vào cái điện đàn Đọt Quê nhỏ của tôi, nói cho "cậu nhà" biết là tôi đang buồn, đang khóc vì nhớ con. Bài thơ gửi lên điện đàn không bao lâu thì mặt anh bẽn lẽn trong điện đàn lên tiếng:

Góp Mút Bàn Tay

Tác Giả: B&#o Trần

Thứ Bảy, 04 Tháng 7 Năm 2009 22:31

Tr&#i i,

Sao BT &#i mít &#t th&#ù. Con ra đi giúp ng&#i ch&# nào ph&#i ra chi&#n tr&#ng mà ch&# làm th&# quá s&#u não. Không đ&#c, không đ&#c chút nào. M&#t ngày cháu xa anh ch&# là thêm m&#t m&#i hy v&#ng cho 160 đ&#ng bào t&# n&#n. Ch&# ph&#i vui lên, làm m&#t bài th&# th&#t ph&#n kh&#i đ&#y ti&#ng c&#i, ti&#ng v&# tay m&#i đúng. (mdt)

Đ&#c &#i bài th&# tôi th&#y mình sao &#y m&# qua. Con đi làm vi&#c thi&#n nguy&#n mà c&# làm nh&# là đi qua bên chi&#n tr&#ng Iraq không b&#ng, nên tôi nghe &#i anh b&#n Mai Đông Thành c&#a tôi ng&#i vi&#t &#i bài th&# "Góp Mút Bàn Tay" cho tinh th&#n ph&#n kh&#i h&#n. Sau đây là vài đo&#n trong bài th&# :

*Xuân, T&#t, là mùa c&#a đoàn viên
M&# lòng chia h&#nh phúc êm đ&#m
Phi tr&#ng bu&#i sáng tr&#i xanh, &#m
Đ&#a tr&# lên đ&#ng t&#o ph&#c, duyên*

*Phép &# tình th&#ng đã đ&#n r&#i
Hoa Nghi&#m Thi&#n T&#ng&#p tin vui
Quan Âm Thiên Th&# dài tay v&#i
Đón ng&#i sang b&#n, đ&#ng xây đ&#i*

*Hãnh đ&#n vì con b&#t th&#ng ng&#i
Nén ch&#t n&#i n&#m, t&#i nét m&#i
Cho con m&#nh đ&#n đ&#ng thiên lý
Góp m&#t bàn tay, đ&#u nh&#nhoi*

G&#i &#i bài th&# lên đ&#n dàn xong, tôi đi r&#a m&#t, r&#a tay r&#i vui v&# ra phòng th&# th&#p h&#ng &# Ph&#t, t&#ng kinh. Tôi b&#t đ&#u bu&#i c&#u kinh v&#i nh&#ng bài kinh Nh&#t T&#ng: Chú Đ&#i Bi, Bát Nhã Tâm Kinh. Tôi t&#ng thêm m&#i bi&#n Kinh C&#u Kh&#, c&#u Ph&#t Bà Quan Âm ra tay c&#u đ&# cho nh&#ng ng&#i Vi&#t t&# n&#n &# Philippines s&#m thoát kh&#i c&#nh nh&#c nh&#n. Tôi k&#t thúc bu&#i c&#u kinh b&#ng nh&#ng &#i kinh c&#u an th&#ng &# :

Góp Mút Bàn Tay

Tác Giả: Bô Trần

Thứ Bảy, 04 Tháng 7 Năm 2009 22:31

Nguyên ngày an lành, đêm an lành

Đêm ngày sáu tháng i đ u an lành

Tất cả các tháng i đ u an lành

Xin nguyện T Bi tháng gia h

Tôi cúi xin đ ng T Bi gia h cho Đôn c a tôi, và c nh ng ng i b n tr đang làm thí n nguy n
 Philippines đ c bình an, m nh kh e đ cùng nhau góp m t bàn tay đ a nh ng ng i t n n
 kh n kh đó mau chóng đ n b n b t do.

*VOICE (Vietnamese Overseas Initiative for Conscience Empowerment) is a non-profit organization, providing a voice for the overseas Vietnamese community through education and advocacy for the protection of Vietnamese refugees, counter trafficking of Vietnamese women and children in South-east Asia and other issues confronting the conscience of our community.

www.vietnamvoice.org